

[Sønderby]

Nu begynder hr. Dohrmann også at spille med musklerne, men det skal jeg lade være med. Jeg har sagt, at dette her nu skal gå i udvalg og have en normal gang i folketinget ved første, anden og tredje behandling. Så kan der komme så mange ting frem under udvalgsarbejdet, at forslagsstillerne måske tager forslaget tilbage og vi finder andre løsninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 255:

Forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte og om ændring af lov om boligbyggeri. (Flytninge m.v.).

(Fremsat 7/5 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Jeg skal indledningsvis sige, at socialdemokratiet kan støtte det foreliggende lovforslag.

Forslaget omfatter ud over nogle enlige flytninge også personer, som har opnået opholdstilladelse af særlige humanitære grunde, og det finder vi også er meget tilfredsstillende.

Vi kan støtte de enkelte dele af forslaget, som går ud på, at der skal være mulighed for at yde lån til beboerindskud i såvel almennyttigt boligbyggeri som i privat udlejningsbyggeri, og at dette refunderes fuldt ud fra staten over for kommunerne.

Ligeledes er vi tilfredse med, at kommunerne ikke får ekstra udgifter til istandsættel-

se ved fraflytning, men at det også her er staten, der dækker 100 pct.

Endelig er det væsentligt, at unge flytninge får adgang til alle statsstøttede kollegier og ungdomsboliger uden hensyn til, om de er under uddannelse eller ej. I øjeblikket er det jo kun ca. 20 pct. af kollegierne og ungdomsboligmassen, der er omfattet af denne bestemmelse.

Det er de gode ting ved forslaget. Men derudover må jeg sige, at forslaget jo ikke løser problemet, idet det ikke i sig selv skaffer flere boliger, og et af problemerne er jo, at der er mangel på boliger ikke bare til andre boligtagere, til familier og til andre unge, men vi ved, at der i øjeblikket blandt flytningene er 400-500 familier og godt 2.000 enlige, der har behov for boliger, og de fremkommer jo ikke ved, at man gennemfører disse ændringer.

Derfor er det, som vi tidligere har peget på, nødvendigt, at der sker en udvidelse af den almennyttige boligkvota, i særdeleshed af kvoten for ungdomsboliger, hvis man vil forhindre, at der opstår spændinger imellem unge flytninge og andre jævnaldrende.

Der er tillige behov for, at boligstyrelsen ved fordelingen af tilsagn tager hensyn til kommuner, hvor der er mange indvandrere og flytninge, men først og fremmest for at der sker en forhøjelse af de samlede kvoter.

Dertil kommer, at der jo ikke i forslaget er taget højde for, at man kan pålægge grundejere i den private udlejningsmasse at stille lejligheder til rådighed for kommunerne. Det er vi indstillet på at være med til at få udvirket. Vi ser allerhelst, at kommunerne ad frivillighedens vej får stillet et vist antal ledige boliger til rådighed til udlejning til unge flytninge og flytninge i øvrigt. Men kan det ikke komme til at foregå ad frivillighedens vej, vil vi altså gerne være med til at sikre, at det kommer til at foregå.

Men jeg skal understrege, at vi må tage stærk afstand fra de private udlejeres forslag om, at de alene vil være med til en ordning, såfremt man ud over den fastsatte husleje kan få en særlig afgift på 25 pct. af huslejen. Det er diskriminerende, at en sådan holdning er kommet frem, og jeg kan fuldt tilslutte mig hr. Torben Lunds tidligere bemærkning om, at en sådan holdning er groft uanstændig og grænser til plattenslageri.